

DE MANDELGALM

KATHOLIEK-VLAAMSCH-NATIONAAL WEEKBLAD VOOR ISEGHEM EN OMLIGGENDE

INSCRJFING OP ALLE POSTKANTOREN

Een jaar: 15 fr. 6 maand: 8,00 fr.
3 maand: 4,00 fr. Buitenland: 25,00 fr.

AANKONDIGINGEN

1° blad en tusschen stadsnieuws: 1 fr. de regel — 3° en 4° blad en aanbevolen huizen: 0,75 fr. — Notarieel: 0,50 fr. — 10 % korting per 100 regels, 25 % per 500, 50 % per 1000

**Leve het Vlaamsche
Vaderland!**
Wij hebben er geen ander!

OPSTEL & BEHEER

Marktstraat, 22 ISEGHEM

Alle mededeelingen moeten ten laatste den Donderdag avond voor 't verschijnen van 't blad binnengezonden zijn. — Verantwoordelijke uitgever: Robert Verhaeghe, Isegheem.

Vlaamsch-nationale broeders en zusters,

Gij allen die gekomen zijt van einde en verre, uit de streken van Vlaandrens rijke gowen, gij die hier met ons komt deelen in de vreugde, die onze harten overveldigt bij de inhuldiging van ons huis, 't Vlaamsch Huis met al wat er in roert en leeft! U allen zooveel en hier zijt, van de nederigste, armste Vlaamsche wroeter tot de best gekende, de meest vooraanstaande leider, tot u allen roept het Vlaamsch-nationale Isegheem met eenzelfde dankbaarheid: Welkom! Duizendmaal welkom!!

Wij allen hier, op misschien één enkele uitzondering na, waren eens volgelingen van de minimalisten, die thans de besten onder ons volk broodrooven, naïef genoeg om ons door de politieke truc's van een paar Van's en de goocheltoeren van andere berokkende benauwderikken te laten verleiden. Zoals de meesten onder u hadden wij de kloof niet gemerkt, die Vlaanderen van België scheidt en eeuwig scheidt zal, en 't was ten slotte dank aan onze innig-diepe en warm-bruischende liefde voor Vlaanderen en voor ons volk, dat we leerden merken, dat langs de wegen van steeds meer en meer geminimaliseerd minimalisme Vlaanderen met rasse schreden ten grave ging.

Jaren trouwens hadden wij, hunkerend naar rechtsherstel, ons betrouwen gesteld in menschen, die Vlaanderen beweerden te dienen langs de wegen van een Belgisch patriotisme, maar op ieder beslissend oogenblik werd onze hoop te niet gedaan, ons betrouwen teleurgesteld tot we eindelijk gingen zien, dat België Vlaanderen doodsvijand was en dat zij die België uitriep menschen waren als knechten in het huis van Vlaanderen beul.

Hoe de strijd begon

Zoo was voor een paar jaren onze goede stede nog een burcht voor de franskijons, en 't was om hen te behagen en misschien wel op hun aandringen, dat onze reactionaire madame «De Mandelbode» met haar tandloos en verrimpeld wezen, weken lang haar gal ging uitspuwen op het Vlaamsch nationalistische en dezes leiders, zoodat wij in dienst van Vlaanderen, en tegen België met al wat er naar riekt, onze jonge koppen bijeenstaken, om na veel hoofdbreking over allerhande moeilijkheden tot de uitgave van een van tijd tot tijd verschijnend «Verweerschrift» te besluiten.

Nu onlangs gebarde die oude babbelkous, dat ze tevreden was, omdat wij thans ons eigen weekblad hebben gesticht, en ze vertelt, voor de lezers die haar gelooven willen, dat ze tijdens de verschijning van 't Verweerschrift «onzeglijk veel abonné's heeft bij-gewonnen. Maar Zondag 10 Juli laatst, zijn hare volgelingen door de straten gegaan, en 't was als een trein zonder wagens, twee muzieken, de lokomotief met de bagage waarop amper 25 menschen hadden plaats genomen. Ziedaar de nog bestaande invloed van die minimalistische kwakzalvers.

De verdere ontwikkeling van den strijd

Tot aan de kiezingen van April '25 had ons «Verweerschrift» het voorbereidend werk geleverd, het terrein klaar gemaakt. Nu kwam de daadwerkelijke actie. De kiezingen van April '25 hadden, dank zij den invloed van ons bladje, de klaarziende werklieden geleerd hoe hunne organisatie gebonden was en tot welke daden hunne leiders in staat bleken. Immers, zij die tot dan toe de radikaalsten, de besten gebleken waren, werden verplicht kleur te bekennen en het scheen aldaar, dat ze in feite de ergste achteruitkruipers waren. De uitslag der kiezing en de manier, waarop de strijd werd gevoerd, had tusschen de Vlamingen en de Belgen de lijn getrokken, zoodat de algemeene Vlaamsche feestelijkheden van 11 Juli daarop volgende in het teken van het Nationalisme ging staan. Den vierenden werd dan ook de gildezaal ontzegd, ze kregen gelukkig het kleine zaaltje der Boerenbonders, wier leiders daardoor van méér Vlaamscheid, dan de werkliedenleiders blij gaven. Maar intusschen was de nood aan een eigen Vlaamsch Huis gebleken. 't Zou er dus ook komen!

Het Chr. Werkersverbond was als boycot van de algemeene feestelijkheden van 11 Juli op eigen houtje gaan vieren, en wanneer dit feest gebleken was een schromelijke mislukking te zijn, schoven zij de schuld op hun E. H. Proost; wien zij daarenboven nog be-

W. E. L. K. O. M

schuldigen de zijde der Vl. nationalisten te hebben gekozen.

Die edelmoedige priester en sympathieke volksvriend werd eenvoudig aan de deur gezet, daar de leiders van 't christen Werkersverbond beslisten in zijne aanwezigheid niet meer te vergaderen.

Wat nu gebeurde was effenaf onlogisch: zij die steeds de nationalistischen in miskenning van het geestelijk gezag beschuldigen, en die in die zaak als plicht hadden een priester tegenover belagers te verdedigen, kozen de zijde dezer laatsten, en onze «Mandelbode», monopolhoudster van 't katholiechisme, vond geen plaats in haar kolommen, om zelfs maar een kort briefje van een beleedigen priester op te nemen.

Broodroof!

Ondertusschen hadden de klaarziende werklieden uit het Werkersverbond, in de zalen en in de schoot van dit verbond een Werkmansbond gesticht met Vl.-Nationale grondslag, ter verdediging van hun bedreigde democratische overtuiging. Een paar propagandisten uit de syndikale beweging, die deze stichting hadden bevorderd, kozen logisch met hun christene en Vlaamsche overtuiging de zijde van hun Proost, en daar zij weigerden den Bond te ontbinden ondergingen zij op 10 Oogst 1925 het lot van E. H. Spruyte en vlogen ook de straat op. Of er thuis zou te eten zijn, of een patroon hun zou willen werk geven, gezien hun onverpoosden ijver in de syndikale beweging, daarom bekommerde 't Werkersverbond zich niet. Zij liepen in den weg voor hun politiek van platbroekerij en dat was alles, zij moesten dus verdwijnen.

De sociale inrichting

Doch de werklieden kozen ten grooten getalle de zijde der gebroodroofden en zoo werd op 20 Oogst daaropvolgende reeds het Vrij. Kristen Syndikaat gesticht op Vlaamsch nationalen grondslag, dat nu ruim 1000 leden telt, zijn vertakkingen heeft over verschillende gemeenten en steden van ons arrondissement, alwaar dag uit, dag in gezorgd wordt voor de alzijdighe belangen der leden.

Den 27 December daaropvolgende werd de Familieziekbond «Het Volksbelang», gesticht. Een degelijk bestuur maakte de medediging met andere mutualiteiten, zoowel op gebied van bijdragen als voordeelen, mo-

gelijk, en dank zij den onverpoosden ijver van een schare jonge flinke propagandisten, die hier ook openlijk dank worden gezegd, boogt die inrichting thans op een gezonden financiële toestand en op meer dan 1500 leden.

Den 29 December werd de pensioengilde «St Lutgardis», gesticht. Die inrichting groepeerde nagenoeg 1000 aangeslotenen en deed dit jaar reeds voor 25.000 fr. geldelijke verrichtingen.

Dat alles na min dan twee jaar hard werken en wroeten. Wanneer ge bedenkt dat al wat Belg is of het meent te zijn, socialistische en christene werkliedenorganisaties, in verstandhouding veelal met katholieke — maar liberaal georganiseerde — patroons, zich daar tegen te weer stelt, vormt gij u een gedacht van deze bedrijvigheid, en van de Isegheemsche keikoppigheid.

Ondertusschen hadden de politiekers uit ons Vl.-nationale kamp zich dapper te weer gesteld, zoodat hun getal volgelingen en gedachtenaanhangers gedurig groeide, en ieder min of meer verstandige inwoner met de Vl.-nationale verzuchtingen en met ons streven bekend geraakte.

Het Vlaamsch Huis

Tusschen die verschillende stichtingsdatums, in werd het plan gesmeed tot de oprichting van een Vlaamsch Huis, het eerste van het arrondissement Roeselare-Thielt. Een der prachtigste gebouwen werd daartoe aangekocht en in een gezellig lokaal her-schaps, en den 24 Januari 1926 geopend. Na korten tijd bleek het — hoe groot ook — te klein, en de beheerraad zag zich genoodzaakt de verschillende zalen, café en vergaderzaal te vergroeten.

Economie en Cultuur

De Vlaamsche bond «Eigen Leven» met zijn sterke symphonie had zich sedert die fameuze 11 Julidag van 't jaar '25 in de Gildezaal niet meer thuis gevoeld. Met algemeene stemmen, min 17, besloot hij, als Vlaamsche bond in 't Vlaamsch Huis zijn intrek te nemen. Een loensche werking om dit te voorkomen bleek ook hier ten volle mislukt, en wij herinneren ons nog hoe onder het zingen van een dreunenden uittartenden Vlaamschen Leeuw in een overveldigende geestdrift het Gildehuis werd verlaten.

Korts daarop werd een afdeling van het Davidsfonds gesticht, die zich over een groot aantal leden en een flinken bloei kan verheugen.

Intusschen werd overgegaan tot de inrichting van een Vlaamsche Wacht die reeds in zooveel stoeten en optochten het meeste succes oogste. Een meisjesbond kwam tot stand, en wist, zoodat de gestichte harmonie reeds in menige omstandigheid de beste diensten te bewijzen.

De beheerraad van 't Vlaamsch Huis besliste tot het uitvoeren van dranken ten huize, en ook dat werk boogt reeds op een schoonen bloei en boekt nog dagelijks voortgang.

Ons Wapen

De werkkraft scheen nog niet heel in beslag genomen, en nu sedert 2 Juli verschijnt ons weekblad. Hoe het daarmee gaat blijke uit het feit, dat we, in de beste vooruitzichten bedrogen, Zondag 11, ongeveer een paar honderd nummers te kort hadden.

Nu wordt uitgezien naar het in leven roepen van een bestendige spaarkas, als 'n soort volksbank, dit benevens de reeds bestaande spaargilde.

Dat alles heeft zijn zetel in ons Vlaamsch Huis, waar werkzaamheid en strijdlust voortdurend heerschen.

Hun nijd

Moet het u dan verwonderen, dat Vlaanderen vijanden in Isegheem knarsetanden? Begrijpt ge waarom slag op slag wordt geslagen nu het blijkt, dat alle ander pogen mislukt en afstoot op onzen onverzettelijken wil naar oprichte grootheid en macht! en ijevome onderwijzer, wien men in het vervullen van zijn ambt, werd daarvan het slachtoffer. Onmeedoogend en op de brutaalste wijze werd hij broodloos gesteld zonder dat een enkele klacht over de uitoefening van zijn ambt werd in het midden gebracht! Doch die slag evenals alle andere zullen we weten onze strijd en Vlaanderen ten nutte te maken.

Onoverwinbaar

In de sterke burcht, die heden wordt ingehuldigd, het huis van gezelligheid en vriendschappelijken omgang; het huis van werken en zwoegen, van denken en beraden, het huis van waar uit de aanvallen der tegenstrevers glorieijk worden afgeslagen, de eigene aanvallen worden ontworpen, voorbereid en doorgevoerd, in dit Huis, het Vlaamsch Huis staan al onze mannen gepantserd en gewapend, dag uit dag in tot offer en strijd bereid. Eene leus beziel allen! Overwinnen! Vlaanderen en 't Vlaamsche volk doen weten en voelen, dat België zijn doodsvijand is, en dat al wat Belgisch is vermeden, verguisd, vernietigd moet worden!

In Vlaanderen kan en zal alleen Vlaanderen leven!

Broeders en Zusters!

[Wat Isegheem] kan, dat moet gij kunnen, dat zult gij kunnen! Daartoe is enkel noodig, liefde voor Vlaanderen, voor Vlaandrens volk, voor ons volk, onwrikbaren wil, besliste werkzaamheid, manmoedige durf!

Wendt die deugden aan! Laat ze ons meer en meer beoefenen, in eenzelfde werkzamen ijver, en wat onze tegenstrevers ook pogen, dat alles ten spijt, Vlaanderen wordt het onze, en neemt in de rij der natien de plaats in, die hem toekomt!

Laat uwe Geldzaken
verzorgen door de
Fondsenbank

Naamlooze Venootschap

MAATSCHAPPELIJKE ZETEL
Wetstraat, 84, BRUSSEL

Bijbanken: Antwerpen & Kortrijk

Agentschappen: Brugge, Crombeke, Harrelbeke, Moeskroen, Poperinghe, Thielt.
FONDSENBANK MAAKT DEEL UIT VAN DE GROEP FONDSENBANK-HANDELSBANK-NOORDSTAR.
— KAPITAAL EN RESERVEN: VIJFTIG MILLIOEN FRANK.

Vandaag opening van het bijhuis te ISEGHEM, Marktstr., 49

Sociale en Syndikale Kronijk

Crisisfonds

Zoo er ooit staatsuitgaven aan bekimbeling onderhevig waren, dan mogen deze van het Nationaal crisisfonds wel op de eersten rang vermeld worden. Liberale en ook katholieke (?) bladen als het «Nieuws van den Dag», «La Libre Belgique», enz... hebben die uitgaven betiteld als zijnde een ondersteuning aan de luiaards, een instelling die den opstand onder de werklieden geldelijk ondersteunde, die de arbeiders van het zoeken naar werk afhield, enz., enz.

Dat die prietpraat in sommige middens, en best in patronale middens ingang vond, kunnen de voorstanders uit de syndikale bewegingen best getuigen. Persoonlijk kennen we b. v. patroons die nooit hun werklieden in geval van werkloosheid een bewijs zullen aan de hand doen zonder eerst moeilijkheden te hebben gemaakt. Die menschen kunnen 't niet verkroppen, dat hunne werklieden bij gemis aan arbeid, in hunne vakvereniging ondersteuning vinden. Al wat mogelijk is zullen ze uitvoeren om hun van die ondersteuning te kunnen berooven. Nog onlangs gebeurde het in onze stad, dat een firma gedurende een crisisperiode van minstens 6 maanden, nooit meer dan 35 uren per week haar werklieden aan den arbeid hield. De maandag werd niet gewerkt en de overige dagen werkte men 7 uren zoodat de werklieden niet meer dan één dag de officiële kontrol konden volgen, en dus ondanks het groote loonverlies, die zij ondergingen, noch van hunne vereniging, noch van het crisisfonds de ondersteuning waarvoor ze wekelijks in hunne vereniging aanbatalen konden genieten. 't Moet gezegd, die werkregeling was fijn berekend, zoodat ongetwijfeld degene die ze invoerde van reglementen aangaande de vereniging en de openbare instellingen goed op de hoogte was.

't Heeft ons dikwijls verwonderd dat die machtige en werkzame gilde daar nooit is voor opgetreden. Ongelukkiglijk voor de werklieden mischien: de Baas was geen Fronter, maar iemand waarmee de gilde nog al eens in betrek komt. Ware het een fronter geweest dan had het christen syndikaat al lang geschreven: zie wel dat de chefs der fronters de ergste werkersvijanden zijn. Nu zal ze daarover zwijgen als vermoord, want als 't nog ne keer gemeentekiezing is, zal dergelijke man als le kandidaat op de lijst verschijnen en de werklieden zullen mogen doppen. Andere patroons die evenmin fronter zijn, stellen met voorliefde hunne gesyndikeerde werklieden werkloos, zo gezegd uit liefde en medelijden voor de onverenigden, die voor geen verzekering tegen werkloosheid betalen en dus van nergens vergoeding ontvangen. Maar de liefde voor dezen vindt haar oorsprong in een haat tegen de vereenigde werklieden die — zoo redeneeren de patroons — eene ondersteuning genieten, waarvoor wij patroons jaarlijks te meer lasten betalen.

En nochtans, wat is er redelijker en eenvoudiger dan dat de werklieden die door onvrijwillige werkloosheid getroffen worden, in hunne vereniging ondersteuning vinden en dat de openbare besturen dit vooruitzicht aanmoedigen?

Hoe groot die ondersteuning belooft blijkt uit de verslagen van het Nationaal crisisfonds. Zie hier de uitgaven over de 4e trimester van 1926.

October 809.007.71 fr.

November 1.008.829.22 fr.

December 1.291.208.71 fr.

Te samen 3.109.045.64 fr.

Die cijfers geven ons een beeld van de uitgaven over de lastigste periode van het jaar, zoodat we kunnen zeggen, dat de totale jaarlijksche tegevoelkomeningen ongeveer 12 miljoen bedragen. En dat om die wreede gees, die werkloosheid noemt, en die zoovele werkersgezinnen teistert, te keer te gaan.

Aan 't leger werd jaarlijks ongeveer 60 maal meer uitgegeven, en juist deze die over de nuttelooze uitgaven van 't crisisfonds klagen, zijn de eerste om de uitgaven, die ons ten oorlog voeren, en ons land en ons volk ruineeren goed te keuren.

Syndikalisme en politiek

Steeds hebben wij betoond dat het koppelen van partijpolitiek aan syndikalisme de eenheid van dit laatste te niet doet en dus de vakorganisatie verzwakt. Zulks wordt b. v. duidelijk zichtbaar in de socialistische syndikaten waar de volgelingen van Marx' leer op commando der Belgische Werkliedenpartij, de deur worden gewezen.

Het Alg. Christen Vakverbond stond steeds daarin, theoretisch ten minste, op ons standpunt.

Zoo liet het den 20 Maart 1925, met het oog op de naderende verkiezingen van April daaropvolgende, zijn propagandisten een omzendbrief geworden, waarin het de toepassing eischt van art. 2 zijner standregelen. In dat art. wordt duidelijk gezegd, dat het A. C. V. als dusdanig aan geen politieke werking kan deelnemen. Deze regel zegt genaamde omzendbrief is niet alleen verplichtend voor het A. C. V. maar ook voor al de groepen, die het A. C. V. uitmaken en die zijn: de centralen, de gewestelijke verbonden en de plaatselijke afdelingen.

Daaruit volgt natuurlijk, dat de syndikale groeperingen als dusdanig verplicht zijn zich te onthouden van alle kieswerking en van alle politieke actie. Tot daar die brief.

Dat belet nochtans niet, dat in de praktijk al de gewestelijke verbonden van West-Vlaanderen hunne aangeslotenen verplichten tot het lidmaatschap eener politieke partij en tot het ondersteunen van een weekblad die in alle omstandigheden, door dik en dun, door waarheid en leugen, met zin of met tegenzin deze politieke partij en de kieswerking dezer partij voorstaat.

Hoe ver die verplichting soms gaat, en hoe zij desnoods opgedrongen wordt, blijkt uit de feiten, die zich twee jaren geleden in Isegem hebben voorgedaan en wel meer nog uit hetgeen zich enkele maanden geleden in Ardoye voordeed, waar iemand die langs de rug van die partij de daar bestaande syndikaten beheerscht, de leden verplichtte, met bedreiging van hun lidmaatschap in de vakvereniging te ontnemen, tot ontslag in een onschuldige muziekmaatschappij. In die beide plaatsen hielden de leden aan hun vrijheid, maar moeten deze met hun lidmaatschap in de vakvereniging bekoopen zonder dat het A. C. V. zich om de verkrachting van art. 2 zijner standregelen bekommerde.

't Schijnt dus al meer en meer, dat het fameuse art. 2 uit de standregelen van het A. C. V. enkel van tel is, waar het gaat om den opgang van — van katholiek standpunt uit geoorloofde politieke groeperingen — in ons geval hier de Vlaamsch Nationale Beweging te strekken. Nog nooit werd een lid of een propagandist verontrust om, op grond van zijn politieke overtuiging, zijne afdeling of zijn verbond, met haar en huid ten dienste te hebben gesteld aan de Belgisch staatskatholieke partij.

Dat artikel heeft in elk geval de fameuse betekenis, waaruit blijkt dat de inzichten van het A. C. V. noch met de tekst, noch met de geest van art. 2 zijner standregelen overeenstemmen.

Waar zoo wordt gemancueveerd ten bate eener reactionaire politiek kan de verdeeldheid en de scheuring niet uitblijven!

Inderdaad, welke klaarziende Vlaamsche arbeider zou willen, dat hij langs de weg zijner vereniging de Belgische volksverdrukkung helpt in stand houden!

Scheuring

De socialistische centrale van Bouwwerkers gevestigd te Brussel, heeft naar verluidt besloten zich los te scheuren van de Belgische Werkliedenpartij!

Er zijn dus ook al socialistische groeperingen, die met de politieke theorieën en daden der Werkliedenpartij niet instemmen. 't Schijnt dat dit voorbeeld op andere organisaties aanstekelijk zou werken. Bedrog en konkeloes blijven niet duren!

Mutualistenbelangen Isegem

Sedert 1 Juli is het nieuw stadsreglement betreffende de toelagen aan de Mutualiteiten in voege. De eenige merkbare verandering is deze bij geboorte, daar deze toelage voor de eerste en tweede geboorte wegvallt. Deze voor de derde geboorte wordt echter van 25 fr. op 50 fr. gebracht met 25 fr. meer voor elke volgende geboorte.

Naar onze bescheiden meening zal die verandering de stedelijke uitgave aan de Mutualiteiten weinig of niets verhoogen.

Werkloozenfondsen

Ondanks de merklijke daling der muntwaarde bleven tot nog toe, de stedelijke toelagen bij werkloosheid hier voor onze stad dezelfde: Dat is 35 t. h. op de persoonlijke vergoedingen door de werkloozenkassen uitbetaald, echter met een maximum van 1.50 fr. per dag en dit van af den vierden betaalden werkloozendag.

In Thielt werd die vergoeding, die nooit hooger was dan 50 ctm. per dag voor de 25 eerste werkloozendagen van het kalenderjaar, nu op 1 fr. gebracht met in standhouding der vorige bepalingen.

In Roeselare is die vergoeding thans 2.00 fr. per dag voor iedere betaalde werkloozendag, onverschillig of de uitbetaling geschiedt ten laste der kas of ten laste van het Nat. crisisfonds. 't Wordt tijd dat onze stederaden zich ook eens herinneren, dat de frank met meer dan den helft in waarde gedaald is. Voor wat de belastingen betreft, daaraan moeten ze niet herinnerd worden. Wij hebben het reeds ondervonden.

■ Elk nummer van

De Mandelgalm

zal de belangrijkste actuele vraagstukken behandelen. Wilt ge over alles nauwkeurig ingelicht zijn, neem eene inschrijving of laat U het blad wekelijks thuis bestellen. Geef u aan in het VI. Huis

AAN ALLE VLAAMSCHE GETEISTERDEN

die nog geen voldoening hebben bekomen der Oorlogsschade, titels en obligaties hebben, of ook nog interessen te goed hebben laat ondergeteekende weten, dat er een bond (DE VEREENIGING DER VLAAMSCHE GETEISTERDEN) gesticht is te Oost-Nieuwkerke met het doel, alle belanghebbenden der streek te vereenigen, en door tusschenkomst der HH. Volksvertegenwoordigers en Senatoren voldoening te bewerken, voor zoovele arme geteisterden die in nood verkeeren, daar ze hunne oorlogsschade niet bekomen, of titels bezitten, waarmee of waarvan ze toch niet kunnen leven...

Iedereen die er belang in stelt, en zijn plicht begrijpt, trekke zich de zaak aan, en doe mede, en zoo zal hij zijn plicht vervullen tegenover zijn eigen en ook tegenover zijn evenmensch.

Ondergeteekende is bereid in iedere gemeente te gaan om vergaderingen te houden en zoo de werking onzer Vereeniging bekend te maken.

Voor de Bond der Vl. geteisterden,
LEON KERKHOF.

Oom Sam, gezien door Latijnsch Amerika.
(Critica — Buenos-Ayres.)

BIJ DEN POELIER

Heer: Ik zou gaarne een vette gans zien.
Bediende: Een oogenblikje, de juffrouw komt dadelijk voor.

Engeland's machtspositie is steviger dan ooit.
(Wiener Arbeiterzeitung — Weenen.)

NUTTIGE WENKEN

VERTEERBAARHEID DER SPIJZEN

Velen hebben, voor wat de verteerbaarheid van voedende stoffen betreft, een zeer verkeerd gedacht. Worden oesters, soep, kalfsgebraad, gebakken eieren, niet veelal als lichte kost geteld? Opdat eenieder zou kunnen zien, wat er eigenlijk van de verteerbaarheid der spijsen is, laten we hier een lijst volgen, waarin we opgeven welken tijd verschillende spijsen in de maag vertoeven, alvorens hunne vertering aldaar geëindigd is. De inzage daarvan mocht nog al een en ander lekkerbek verbazen!

- Op één uur tijds verteren:
Rijstpap, gekookte worsten, varkenspooten.
- Op één en halve uur verteren:
[Rauwe eieren, versche zalm, gekookte hersenen.
- Op twee uren verteren:
Gebraden rundslever, lichtgekookte eieren en melk!
- Op twee uren en half verteren:
Gebraden kiekens, gekookt rundsvleesch.
- Op drie uren verteren:
Biefstuk, gebraden hamelsvleesch, groentensop, oesters, gebakken eieren.
- Op vier uren verteren:
Gebraden zalm en rundsvleesch, gekookt gevogelte (hen, eend).
- Op vier uren en half verteren:
Gebraden varkens- en kalfsvleesch.
- (Meer dan vijf uren zijn noodig om sterk doorspekt varkensvleesch, dat in de pan gebraden werd geheel te verteren.

Abonneer op «De Mandelgalm»

LACHKRUID

AAN HET ANDERE EINDE

Een koopman die zeer ongeduldig was, had een gesprek per telefoon met een bediende van een handelshuis!

Daar deze hem gedurig niet verstond, werd de koopman kwaad, en riep:

— Staat er een ezal aan het einde van de telefoon?

— Niet aan dit einde! klonk het kalmpjes terug:

EERSTE VRAAG

En nu, dames, zij een spreekster op een vergadering voor vrouwenkiesrecht, ben ik bereid uwe vragen te beantwoorden!

Zou u ons dan eerst even willen vertellen zij een aandachtige toehoorder, waar u die schoonen hoed gekocht hebt?

Opgelet !

WAARMEE KAN MEN GELD VERDIENEN?

Met in geval men zich wil meubeleeren, zich recht streeks te wenden tot de welgekende meubelfabriek

Marcel Vanthournout-Dekeyser

Magazijn : Roeselaarstraat 127. Werkhuizen : Roeselaarstraat, 263

Isegem

Altijd verkrijgbaar: slaapkamers, eetzaal, bureelmeubels, salons, kleerkassen, buffetten, tafels, stoelen, enz., enz.

Bijzondere uitvoering

Alles gewaarborgd

ONMOGELIJKE CONCURRENTIE